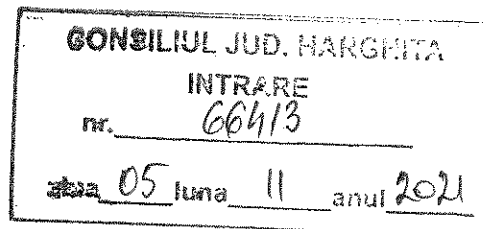

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
BD. OCTAVIAN GOGA, NR.2, TRONSON I, SECTOR 3
BUCUREȘTI
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Destinatar:
CONSILIUL JUDEȚEAN HARGHITA
MIERCUREA CIUC, Piața Libertății, nr.
5, județul HARGHITA

DOSARUL NR. 1793/2/2020

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: anulare act administrativ
Complet: Completul nr.7 NCP

Comunicare Adresă

emisă la 2 noiembrie 2021

Stimată doamnă/Stimate domn,

În legătură cu dosarul având datele de identificare de mai sus, în calitate de **Intimat-Pârât-Altele**, vă comunicăm că în termen de 30 zile de la primirea prezentei comunicări, **sub sancțiunea decăderii din dreptul de a mai depune probe și de invoca excepții¹**, aveți obligația de a depune întâmpinarea. Depuneți documentele solicitate și înscrisurile doveditoare într-un exemplar pentru instanță și câte un exemplar pentru fiecare parte, cf. art. 150 NCP

Conform art. 205 alin. (2) din Legea 134/2010 privind Codul de procedura civilă, întâmpinarea trebuie să cuprindă:

- numele și prenumele, codul numeric personal, domiciliul sau reședința pârâtului ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul, precum și, după caz, codul unic de înregistrare sau codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului ori de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar, dacă reclamantul nu le-a menționat în cererea de chemare în judecată. Dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a sunt aplicabile în mod corespunzător. Dacă pârâtul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;
- excepțiile procesuale pe care pârâtul le invocă față de cererea reclamantului;
- răspunsul la toate pretențiile și motivele de fapt și de drept ale cererii;
- dovezile cu care se apără împotriva fiecărui capăt din cerere, dispozițiile art. 194 lit. e) fiind aplicabile în mod corespunzător;
- semnătura.

Nota: CU CERERE RECURS. Cu mențiunea că, potrivit prevederilor art. 17, coroborat cu art. 28 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, aveți obligația de a depune la dosar întâmpinare în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării, conform art. 490 alin. (2), coroborat cu art.471 indice 1 alin.(3) Cod procedură civilă

¹⁾ în afara celor de ordine publică, dacă legea nu prevede altfel

Parafa șefului instanței,
(Ștampila)

Semnătura grefierului,

G.C. 02.11.2021 09:00:09, nr. comunicare: 2 din 8

MINISTERUL
EDUCAȚIEI

DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ ȘI CONTROL

Nr. 33092/06.10.2021

Curtea de Apel București
Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal
Dosar nr. 1793/2/2020

DOMNULE PREȘEDINTE

Subscrisul, Ministerul Educației, cu sediul în municipiul București, strada G-ral Berthelot, nr. 28-30, Sector 1, CIF 13729380, prin reprezentant legal, în calitate de recurent-reclamant, în contradictoriu cu intimații-pârâți **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, cu sediul în București, Piața Walter Măcăineanu nr. 1-3, Sector 1, **Consiliul Județean Harghita**, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, Piața Libertății nr. 5, județul Harghita, **Uniunea Cadrelor Didactice Maghiare din România**, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, str. Pétofi Sándor nr. 4, județul Harghita, **Asociația pentru Județul Harghita**, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, str. Libertății nr. 5, camera 422, județul Harghita, cu domiciliul în _____, str. _____ nr. _____ județul Harghita, cu domiciliul în localitatea _____ nr. _____ județul Harghita, cu domiciliul în municipiul Miercurea Ciuc, str. _____, județul Harghita și _____ cu domiciliul în municipiul _____ str. _____ nr. _____ județul Harghita, în termen legal și în temeiul dispozițiilor art. 483 și următoarele din Codul de procedură civilă formulăm,

RECURS

Împotriva Sentinței Civile nr. 277 din data de 08.03.2021, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, în cauza ce face obiectul dosarului nr. 1793/2/2020, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată formulată de **subscrisul, Ministerul Educației**, în contradictoriu cu intimații-pârâți mai sus menționați. De asemenea, vă rugăm să transmiteți cererea noastră de recurs, spre soluționare, **Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal**.

MOTIVE :

Criticăm Sentința Civilă nr. 277 din data de 08.03.2021, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, **întrucât:**

- **Sentința pe care o atacăm prin prezenta cerere de recurs a fost dată cu încălcarea normelor de drept material, situație ce atrage motivul de**

MINISTERUL
EDUCAȚIEI

DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ ȘI CONTROL

nelegalitate prevăzut de art. 488 alineatul 1 punctul 8 din Noul Cod de Procedură Civilă.

I. Prezentarea, pe scurt, a cauzei

Prin cererea de chemare în judecată, **subscrisul Ministerul Educației** a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 681 din 02.10.2019, pronunțată în dosarul nr. 531/2018.

Amintita Hotărâre a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD) a fost pronunțată în urma formulării petiției cu nr. 4804/26.07.2018 de către Consiliul Județean Harghita prin care a fost sesizat CNCD cu privire la pretinsa lipsă a manualelor școlare specifice de limba română pentru elevii care aparțin minorității maghiare, pretinsa lipsă a noilor programe școlare pentru acești elevi, precum și pretinsa lipsă a unei îmbunătățiri a modalității de evaluare a disciplinei Limba și literatura română la evaluările naționale și examenele de bacalaureat.

Prin hotărârea amintită, CNCD a reținut că, prin lipsa manualelor școlare adaptate elevilor aparținând minorității maghiare din România, aceștia întâmpină dificultăți la învățarea limbii române.

De asemenea, CNCD a considerat că discriminarea ar consta în îngreunarea procesului de învățare a limbii române de către elevii români aparținând minorității maghiare, rezultând astfel note foarte mici la notarea acestora la examenul de capacitate ori bacalaureat.

În esență, prin cererea noastră de chemare în judecată, formulată în baza art. 1 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și a art. 20 alin. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, am arătat următoarele:

Situația prezentată de către petenți **nu** se încadrează în prevederile OUG nr. 137/2000 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2 din OUG nr. 137/2000 prevede că „*prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor*

MINISTERUL
EDUCAȚIEI

DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ ȘI CONTROL

omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

(2) Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe."

Așa cum corect a reținut Tribunalul București prin Sentința Civilă nr. 5005 din data de 07.12.2012, dată în dosarul nr. 71462/3/2011, *discriminarea poate fi invocată numai în raport cu situații identice, similare, sau analoage în care se află două sau mai multe persoane, față de care se aplică un tratament diferențiat, fără ca acesta să fie justificat de un scop legitim și fără ca metodele de atingere a aceluși scop să fie adecvate și necesare.*

În cauza de față, nu suntem în prezența unei situații de discriminare, deoarece nimănui nu îi este aplicat un tratament preferențial, legea fiind aplicată tuturor, în același mod.

Potrivit dispozițiilor din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, atât instituția noastră, cât și Guvernul României sunt abilitate să elaboreze și să adopte planurile-cadru de învățământ.

De asemenea, potrivit prevederilor din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, elevii de la școli/secții cu predare în limba maghiară studiază disciplina limba și literatura română pe baza unei programe specifice, pe tot parcursul învățământului preuniversitar.

Potrivit art. 10 alin. 3 din Legea educației naționale nr. 1/2011, *„Învățarea în școală a limbii române, ca limbă oficială de stat, este obligatorie pentru toți cetățenii români. Planurile de învățământ trebuie să cuprindă numărul de ore necesar și suficient învățării limbii române. Autoritățile administrației publice asigură condițiile materiale și resursele umane care să permită însușirea limbii române.”*

De asemenea, am arătat, pe larg, în motivarea acțiunii noastre că, potrivit Anexei nr. 2 la Ordinul Ministrului Educației Naționale nr. 3393/28.02.2017, începând cu anul școlar 2017/2018, elevii aparținând minorității maghiare din România de la școli/secții cu predare în limba maghiară studiază limba și literatura română – și în gimnaziu – potrivit Programei școlare pentru disciplina Limba și Literatura Română pentru școlile și secțiile cu predare în limba maghiară, clasele a V-a – a VIII-a. Această programă abordează modelul comunicativ-funcțional, din perspectivă comparată (limba română-limba maghiară), dar și a elementelor de interculturalitate. Conform noilor programe, competențele de comunicare în limba română sunt corelate cu *The European Language Portfolio* (Portofoliul European al Limbilor).

MINISTERUL
EDUCAȚIEI

DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ ȘI CONTROL

Am arătat, de asemenea, că aplicarea noilor programe se face în mod progresiv.

Am mai menționat, pe larg, în cererea noastră de chemare în judecată, programul derulat în colaborare cu Casa Corpului Didactic Harghita de formare a profesorilor care predau limba română la școli/secții cu predare în limba maghiară, precum și apariția Ghidului profesorului de limba și literatură română pentru școlile și secțiile cu predare în limba maghiară.

De asemenea, am arătat în acțiunea noastră, în detaliu, că, în colaborare cu Universitatea *Sapientia* și cu Universitatea *Transilvania* din Brașov, s-a demarat elaborarea unui auxiliar pentru învățarea limbii române pentru învățământul primar, gimnazial și liceal, deschizând un context favorabil cultivării bilingvismului, pentru elevii români de etnie maghiară.

Atingerea acestui deziderat va sprijini dinamica forței de muncă pe teritoriul României, sub semnul egalității de șanse pentru toți absolvenții învățământului preuniversitar din țara noastră.

În concluzie, am arătat în cererea noastră de chemare în judecată că, în speță, nu suntem în prezența unei situații de discriminare, nimănui nefiindu-i aplicat un tratament preferențial, legea fiind aplicată tuturor în același mod.

Astfel, nu sunt îndeplinite condițiile stabilite de art. 2 din OUG nr. 137/2000 pentru existența unei situații de discriminare, ceea ce impunea anularea Hotărârii Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 681 din 02.10.2019, pronunțată în dosarul nr. 531/2018.

II. Motivele de recurs

Sentința Civilă nr. 277 din data de 08.03.2021, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, pe care o atacăm prin prezenta cerere de recurs, a reținut că demersurile prezentate de instituția noastră, prin cererea de chemare în judecată, „sunt lăudabile”, dar „nu sunt echivalente și nu înlocuiesc obligația de a elabora manuale școlare”.

Astfel, pe de o parte, prima instanță a considerat că Ministerul Educației nu și-ar fi îndeplinit obligația stabilită de art. 46 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 1/2011, cu privire la studiul Limbii și literaturii române în cadrul învățământului preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale.

MINISTERUL
EDUCAȚIEI

DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ ȘI CONTROL

Pe de altă parte, prima instanță a considerat că această pretinsă nerespectare a art. 46 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 1/2011 ar reprezenta, în sine, o formă de discriminare în sensul art. 2 alin. 1 și alin. 4, art. 10 lit. h) și art. 11 alin. 1 din OUG nr. 137/2000.

Abordarea primei instanțe reprezintă rezultatul încălcării, interpretării eronate și aplicării greșite a prevederilor de drept material ale art. 46 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 1/2011 a educației naționale, dar și încălcarea, interpretarea eronată și aplicarea greșită a prevederilor de drept material ale art. 2 alin. 1 și alin. 4, art. 10 lit. h) și art. 11 alin. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

În consecință, **Sentința pe care o atacăm prin prezenta cerere de recurs a fost dată cu încălcarea normelor de drept material, situație ce atrage motivul de nelegalitate prevăzut de art. 488 alineatul 1 punctul 8 din Noul Cod de Procedură Civilă.**

În primul rând, abordarea primei instanțe contravine scopului și conținutului art. 46 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 1/2011 a educației naționale.

Potrivit acestor prevederi,

„(1) În cadrul învățământului preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale, toate disciplinele se studiază în limba maternă, cu excepția disciplinei Limba și literatura română.

(2) Disciplina Limba și literatura română se predă pe tot parcursul învățământului preuniversitar după programe școlare și manuale elaborate în mod special pentru minoritatea respectivă.”

Or, se observă, în primul rând, că legiuitorul **nu** a stabilit o limită de timp pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite de art. 46 alin. 1 și 2 din Legea nr. 1/2011.

Este firesc să fie așa, având în vedere că elaborarea unor programe școlare și a unor manuale presupune o activitate laborioasă și o perioadă de timp îndelungată.

Nefiind stabilită o astfel de perioadă, este evident că nu poate exista o sancțiune în cazul depășirii unui anumit termen.

Din interpretarea sistematică și teleologică a prevederilor art. 46 din Legea nr. 1/2011, rezultă că intenția legiuitorului a fost să creeze un întreg cadru prin care să asigure educația elevilor din învățământul preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale, în conformitate cu nevoile specifice și interesele acestora și în scopul respectării drepturilor lor.

MINISTERUL
EDUCAȚIEI

DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ ȘI CONTROL

Intenția legiuitorului a fost, prin urmare, să asigure crearea și punerea în funcțiune a unui mecanism complex, în vederea realizării obiectivelor mai sus arătate, ceea ce presupune acțiuni complexe și atingerea treptată a respectivelor obiective.

Scopul legii nu a fost, prin urmare, realizarea formală și într-un anumit termen a anumitor operațiuni și nici instituirea unor sancțiuni, în cazul nerespectării unor termene.

Dacă ar fi avut o astfel de intenție, legiuitorul ar fi stabilit expres aceste termene și sancțiuni, ceea ce nu s-a întâmplat.

Prin interpretarea pe care a dat-o acestor prevederi, prima instanță a distins acolo unde legiuitorul nu a distins și a adăugat la lege, stabilind, practic, sancțiuni pe care legiuitorul nu le-a impus. Aceasta dovedește că **Sentința primei instanțe a fost dată cu încălcarea art. 46 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 1/2011, iar încălcarea acestor norme de drept material atrage motivul de nelegalitate prevăzut de art. 488 alineatul 1 punctul 8 din Noul Cod de Procedură Civilă.**

Din cele arătate pe larg în cererea noastră de chemare în judecată, rezultă, cu prisosință, că demersurile realizate de instituția noastră au urmărit realizarea, într-o manieră complexă, a scopurilor enunțate de **art. 46 din Legea nr. 1/2011, inclusiv de alin. 1 și alin. 2 ale acestui articol.**

Or, deși prima instanță a arătat că aceste demersuri „*sunt laudabile*”, le-a considerat irelevante, și a analizat exclusiv îndeplinirea unuia singur dintre obiectivele enunțate de **art. 46 din Legea nr. 1/2011**, făcând abstracție de celelalte obiective enunțate de acest articol de lege și neținând seama de scopul ce se degajă din interpretarea sistematică și teleologică a acestei prevederi, care, așa cum am arătat, presupune activități complexe și realizarea treptată a respectivelor obiective.

Prin urmare, prima instanță a dat o interpretare formalistă și deosebit de excesivă a **art. 46 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 1/2011**, ceea ce dovedește, o dată în plus, încălcarea acestor prevederi de drept material, cu consecința incidenței motivului de nelegalitate prevăzut de art. 488 alineatul 1 punctul 8 din Noul Cod de Procedură Civilă.

Dincolo de aceste aspecte, chiar dacă, prin reducere la absurd, s-ar considera că ar fi fost încălcate prevederile art. 46 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 1/2011, aceasta nu poate duce, per se, la concluzia că ne-am afla în fața unei discriminări în sensul art. 2 alin. 1 și 4, art. 10 și art. 11 din OUG nr. 137/2000.

Potrivit art. 2 alin. 1 și 4 din OUG nr. 137/2000:

„(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

[...]

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”
(s.n.)

Or, din analiza acestor prevederi, rezultă cu evidență că **nu** este suficientă constatarea nerespectării unor prevederi legale pentru a ne afla într-o situație de discriminare, ci este necesar să se constate „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință”, pe criteriile enunțate în textul normativ, care să aibă

- fie ca „scop”,
- fie ca „efect”,

restrângerea sau înlăturarea unor drepturi.

Din considerentele Sentinței pe care înțelegem să o atacăm, rezultă că prima instanță a apreciat că, atât timp cât nu s-ar fi respectat prevederile art. 46 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 1/2011 s-ar putea constata – fără îndeplinirea unor alte condiții – existența unei situații de discriminare.

Această interpretare a primei instanțe este vădit eronată și a avut ca rezultat încălcarea prevederilor de drept material ale art. 2 alin. 1 și alin. 4 din OUG nr. 137/2000, ceea ce atrage, și pentru acest motiv, incidența motivului de nelegalitate prevăzut de art. 488 alineatul 1 punctul 8 din Noul Cod de Procedură Civilă.

MINISTERUL
EDUCAȚIEI

DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ ȘI CONTROL

În realitate, legiuitorul, în mod explicit, impune, pentru constatarea discriminării, existența unor condiții suplimentare nerespectării unei prevederi legale.

În primul rând, pentru constatarea existenței discriminării, legiuitorul cere să existe „*orice deosebire, excludere, restricție sau preferință*”, pe anumite criterii, iar, în al doilea rând, respectiva deosebire fie să aibă ca „*scop*” restrângerea sau înlăturarea unor drepturi, fie să se constate existența unui astfel de „*efect*”.

Prima instanță nu a mai analizat și îndeplinirea acestor condiții obligatorii potrivit **art. 2 alin. 1 și 4 din OUG nr. 137/2000**.

Dacă ar fi realizat o astfel de analiză, prima instanță ar fi observat că, în speță, nu se poate vorbi nici despre existența unui „*scop*” de restrângere sau de anulare a unor drepturi și nici despre un astfel de „*efect*”.

Este dincolo de orice dubiu că în speță nu se poate vorbi despre intenția calificată a unei autorități, care ar fi avut ca scop restrângerea sau de anularea unor drepturi.

De altfel, nici Hotărârea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 681 din 02.10.2019 nu pretinde existența unui astfel de „*scop*”.

Mai mult, în speță, nu se poate vorbi despre un „*efect*” reprezentat de restrângerea sau de anularea unor drepturi.

Și sub acest aspect, arătăm că, din cele arătate pe larg în cererea noastră de chemare în judecată, rezultă, cu prisosință, că demersurile realizate de instituția noastră au urmărit, dar au avut și ca rezultat concret, asigurarea drepturilor elevilor români aparținând minorității maghiare, astfel că **nu se poate demonstra restrângerea sau anularea unor drepturi ale acestor elevi**, ci, dimpotrivă, tocmai asigurarea realizării acestor drepturi.

Or, neținând seama de argumentele expuse în cererea noastră de chemare în judecată și neanalizând existența și inexistența unui „*scop*” (la care se referă expres art. 2 alin. 1 din OUG nr. 137/2000) cu privire la restrângerea sau anularea unor drepturi și nici existența sau inexistența, în același sens, a unor **efecte** (la care se referă expres art. 2 alin. 1 și alin. 4 din OUG nr. 137/2000), prima instanță a pronunțat o hotărâre dată cu încălcarea normelor de drept material reprezentate de art. 2 alin. 1 și alin. 4 din OUG nr. 137/2000, ceea ce atrage, și pentru acest motiv, incidența **motivului de nelegalitate prevăzut de art. 488 alineatul 1 punctul 8 din Noul Cod de Procedură Civilă**.

De asemenea, potrivit **art. 10 lit. h) din OUG nr. 137/2000**:

„*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a*

MINISTERUL
EDUCAȚIEI

DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ ȘI CONTROL

persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin: [...] h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități."

Potrivit art. 11 alin. 1 din OUG nr. 137/2000:

„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la sistemul de educație de stat sau privat, la orice formă, grad și nivel, din cauza apartenenței acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză.”

Și aceste prevederi (art. 10 lit. h) și art. 11 alin. 1 din OUG nr. 137/2000) depind de notiunea de „discriminare”.

Or, din analiza anterior realizată a art. 2 alin. 1 și alin. 4 din OUG nr. 137/2000, am arătat că, în speță **nu** se poate vorbi despre existența unei discriminări.

Mai mult, prevederile art. 10 lit. h) și art. 11 alin. 1 din OUG nr. 137/2000, având caracter special și sancționator sunt de strictă interpretare și aplicare, neputându-se accepta extinderea efectelor lor în privința altor situații, în afara celor expres prevăzute de textul acestora.

Or, aceste prevederi menționează explicit *„refuzarea”* acordării unor drepturi sau facilități ori a accesului la sistemul de educație, precum și *„cauza”* acestui refuz, care ar trebui reprezentată de apartenența unui grup de persoane la una din categoriile enunțate de legiuitor sau de convingerile respectivului grup.

Acești termeni utilizați de legiuitor, anume *„refuzarea”* și *„cauza”* acestui refuz implică existența unei intenții din partea autorității în privința nerespectării unor drepturi și a neacordării unor facilități.

În speță, **nu** se poate vorbi despre o astfel de intenție, câtă vreme am demonstrat, cu prisosință, prin cererea noastră de chemare în judecată, că măsurile instituției noastre au avut ca scop și ca efect tocmai asigurarea drepturilor – în primul rând, a accesului la educație – în privința elevilor români aparținând minorității maghiare și, în niciun caz, un scop contrar.

Nerealizând o analiză concretă nici în ceea ce privește aceste condiții impuse de art. 10 lit. h) și art. 11 alin. 1 din OUG nr. 137/2000 – anume existența discriminării și a condiției subiective legate de refuzul autorității și de cauza unui astfel de refuz – prima instanță a pronunțat o hotărâre dată cu încălcarea normelor de drept material reprezentate de art. 10 lit. h) și art. 11 alin. 1 din OUG nr. 137/2000. Și pentru aceasta, este atrasă incidența

MINISTERUL
EDUCAȚIEI

DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ ȘI CONTROL

motivului de nelegalitate prevăzut de art. 488 alineatul 1 punctul 8 din Noul Cod de Procedură Civilă.

În consecință, nu se pot fi menținute Sentința Civilă nr. 277 din data de 08.03.2021, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal și Hotărârea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 681 din 02.10.2019, întrucât, în speță, nu se demonstrează existența unei situații de discriminare și nici celelalte condiții impuse de legiuitor pentru sancționarea instituției noastre.

Față de cele mai sus invocate, solicităm admiterea recursului, casarea în tot a Sentinței Civile nr. 277 din data de 08.03.2021, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, în cauza ce face obiectul dosarului nr. 1793/2/2020 și, în rejudecare, admiterea cererii noastre de chemare în judecată, cu consecința anulării Hotărârii Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 681 din 02.10.2019, pronunțată în dosarul nr. 531/2018.

În drept: art. 488 alineatul 1, punctul 8 din Codul de procedură civilă.

Probe: Înscrișuri.

În temeiul dispozițiilor art. 223 alin. ultim din Noul Cod de Procedură Civilă, solicităm judecarea în lipsă.

Conform art. 24 din OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, depunem dovada achitării taxei judiciare de timbru, în valoare de 100 de lei.

SECRETAR GENERAL

Ioana LAZĂR

DIRECTOR GENERAL

Mirela Gabriela TOMA

Director

Diana-Alina ROȘU

Întocmit,

Consilier juridic

Mihai-Alexandru IONESCU

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI

DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ ȘI CONTROL

Nr. 2356 DGJC/06.10.2021

Dosar nr. 1793/2/2020

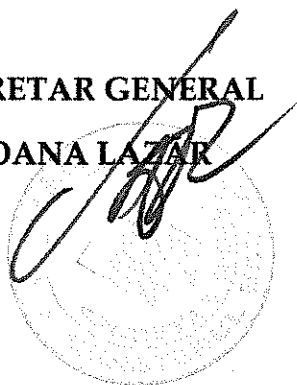
DELEGAȚIE

Ministerul Educației cu sediul în București, str. G-ral Berthelot nr. 28-30, sector 1, prin reprezentant legal, îl delegăm pe domnul Mihai-Alexandru Ionescu, consilier juridic, să reprezinte interesele Ministerului Educației în dosarul nr. 1793/2/2020 aflat pe rolul Curții de Apel București, Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Împuternicitul va efectua toate actele legale în cauză.

SECRETAR GENERAL

IOANA LAZAR

ROMANIA

Sectorul 1 al Municipiului Bucuresti
 Directia Generala de Impozite si Taxe Locale a Sectorului 1
 Codul de inregistrare fiscala (C.I.F.) Codul de identificare fiscala: 12293095
 Strada PIATA AMZEI, Nr. 13
 Telefon: 021-3146149

Seria: /2021 179141/2021 Nr: 123414 (38)
 Model ITL 1 - Regim special
 Original

CHITANȚĂ

PENTRU INCASAREA CREAMTELOR BUGETELOR
 LOCALE

ELEMENTE DE IDENTIFICARE A CREDITORULUI

PJ NR. ROL NOMINAL UNIC: **1028802**

Codul de identificare fiscala (C.I.F.): CUI/CF: 13729380

C.I.F. reprezintă codul de identificare fiscala, atribuit potrivit legii, care poate fi:
 codul numeric personal, numarul de identificare fiscala, codul de inregistrare
 fiscala sau codul unic de inregistrare, după caz.

ELEMENTE DE IDENTIFICARE A CONTRIBUABILULUI

Contribuabil: **MINISTERUL EDUCATIEI**

Adresa: STRADA BERTHELOT G-RAL NR. 28-30, MUNICIPIUL BUCURESTI, SECTOR 1,
 SUB. 12

MATICOLA	DENUMIREA CREANTEI BUGETULUI LOCAL	CODUL din clasificatia bugetara	SUMELE INCASATE - lei -			
			CREANTELE PRINCIPALE		CREANTE ACCESORII	TOTAL
			CURENTE *)	RESTANTE **)		
	Taxa judiciara de timbru (FD)	RO79TREZ70121070203XXXX	100,00	0,00	0,00	100,00
TOTAL		X X X	100,00	0,00	0,00	100,00

Suma achitata in litere: una suta lei

Platitor: MINISTERUL EDUCATIEI

*) Obligatii fiscale principale cu termene de plata in anul curent

**) Obligatii fiscale restante la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent

DATA INCASARII: 01.10.2021 16:04

ELEMENTELE DE IDENTIFICARE A INCASATORULUI

Stefanescu Mariana

(prenumele și numele)

(semnatura)

Prezentul înscris conține date cu caracter personal ce intră sub protecția Regulamentului (UE) 2016/679. Persoanele vizate cărora li se adresează prezentul înscris,
 precum și terțele persoane care intră în posesia acestuia au obligația de a proteja, conserva și folosi datele cu caracter personal în condițiile prevăzute de Regulamentul (UE) 2016/679.

CONFORM CU ORIGINALUL

06.10.2021